

**WARSZAWSKI ROLNO-SPOŻYWCZY RYNEK HURTOWY SA W
BRONISZACH**

SPRAWOZDANIE FINANSOWE

ZA ROK OBROTOWY KOŃCZĄCY SIĘ

31.12.2023

**SPORZĄDZONE ZGODNIE Z ZAŁĄCZNIKIEM NR 1
DO USTAWY O RACHUNKOWOŚCI**

Elementy sprawozdania finansowego przedstawione w strukturze XML:

1. WPROWADZENIE
2. BILANS
3. RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT
4. ZESTAWIENIE ZMIAN W KAPITALE WŁASNYM
5. RACHUNEK PRZEPIŹYWÓW PIENIĘŻNYCH
6. ROZLICZENIE RÓŻNICY POMIĘDZY PODSTAWĄ OPODATKOWANIA
PODATKIEM DOCHODOWYM A WYNIKIEM FINANSOWYM (ZYSKIEM,
STRATĄ) BRUTTO
7. Załącznik nr 1 – ZNACZĄCE ZASADY RACHUNKOWOŚCI
8. Załącznik nr 2 – DODATKOWE INFORMACJE I OBJAŚNIENIA

WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. Warszawski Rolno - Spożywczy Rynek Hurtowy S.A. z siedzibą w Broniszach
05-850 Bronisze ul. Poznańska 98
NIP 534-10-15-459,
REGON 011160382.
Podstawowym przedmiotem działalności jest wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi (PKD 68.20.Z), na których dokonywany jest obrót produktami rolno-spożywczymi oraz prowadzone pośrednictwo w handlu tymi produktami.
Właściwym sądem rejestrowym dla spółki jest Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, XXI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, numer KRS 0000056031.
2. Czas trwania spółki nie jest ograniczony.
3. Sprawozdanie finansowe obejmuje okres od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r.
4. W skład spółki nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne sporządzające samodzielnie sprawozdanie finansowe.
5. Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez WR-SRH S.A. w Broniszach w okresie obejmującym co najmniej 12 kolejnych miesięcy od dnia bilansowego. Na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego nie są nam znane żadne okoliczności wskazujące na zagrożenie dla kontynuowania przez spółkę działalności.
6. W okresie objętym sprawozdaniem spółka nie dokonała połączenia z inną spółką.

Załącznik nr 1 - Znaczące zasady rachunkowości

Część 1. - Omówienie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, w zakresie w jakim ustawa pozostawia jednostce prawo wyboru

Sprawozdanie finansowe zostało przygotowane zgodnie z wymogami ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości obowiązującymi spółki kontynuujące działalność.

Przyjęte przez Spółkę zasady rachunkowości stosowane były w sposób ciągły i są one zgodne z zasadami rachunkowości stosowanymi w poprzednim roku obrotowym.

Spółka sporządza rachunek zysków i strat w układzie porównawczym.

W sprawozdaniu finansowym Spółka wykazuje zdarzenia gospodarcze zgodnie z ich treścią ekonomiczną.

Wynik finansowy Spółki za dany rok obrotowy obejmuje wszystkie osiągnięte i przypadające na jej rzecz przychody oraz związane z tymi przychodami koszty zgodnie z zasadami memoriału, współmierności przychodów i kosztów oraz ostrożnej wyceny.

Część 2. Metody wyceny aktywów i pasywów

1. Wartości niematerialne i prawne to prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok przeznaczone do używania na potrzeby Spółki. Wycenia się je według cen nabycia lub kosztów wytworzenia pomniejszonych o skumulowane odpisy umorzeniowe oraz o dokonane odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Za wartości niematerialne i prawne uznaje się w szczególności:

- nabytą wartość firmy,
- autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje,
- prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych, know-how.

Wartości niematerialne i prawne amortyzowane są metodą liniową w okresie przewidywanej ekonomicznej użyteczności .

Spółka ustala stawki amortyzacyjne zgodnie z art.32 Ustawy o rachunkowości .

Od 01.01.2018 spółka przyjęła że wartości niematerialne i prawne o jednostkowej wartości nieprzekraczającej 10.000 zł są jednorazowo spisywane w koszty amortyzacji.

W przypadku braku możliwości wiarygodnego oszacowania okresu ekonomicznej użyteczności wartości firmy okres dokonywania odpisów amortyzacyjnych nie przekracza 5 lat.

2. Środki trwałe to rzeczowe aktywa trwałe i zrównane z nimi o przewidywanym okresie użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby Spółki.

Wyceniane są w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny składników majątku), pomniejszonych o skumulowane umorzenie, a także o dokonane odpisy z tytułu utraty wartości.

Cena nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych obejmuje ogół kosztów poniesionych przez spółkę za okres budowy, montażu, przystosowania i ulepszenia do dnia przyjęcia do użytkowania.

Do ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych zalicza się koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich finansowania i związane z nimi różnice kursowe. Koszty obsługi pomniejsza się o uzyskane przychody z nim związane.

Zgodnie z ustawą o rachunkowości wartość początkowa i dotychczas dokonane od środków trwałych odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) mogą na podstawie odrębnych przepisów ulegać aktualizacji wyceny. Ustalona w wyniku aktualizacji wyceny wartość księgowa netto środka trwałego nie powinna być wyższa od realnej wartości, której odpisanie w przewidywanym okresie jego dalszego użytkowania jest ekonomicznie uzasadnione.

Wartość początkową stanowiącą cenę nabycia lub koszt wytworzenia środka trwałego powiększają koszty jego ulepszenia, polegającego na przebudowie, rozbudowie, modernizacji lub rekonstrukcji, powodującego, że wartość użytkowa tego środka po zakończeniu ulepszenia przewyższa posiadaną przy przyjęciu do użytkowania wartość użytkową.

Dla celów podatkowych Spółka stosuje stawki amortyzacyjne wynikające z ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych określającej wysokość amortyzacji stanowiącej koszty uzyskania przychodów.

Środki trwałe umarżane są według metody liniowej począwszy od miesiąca następnego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności.

Spółka ustala stawki amortyzacyjne zgodne z art.32 Ustawy o rachunkowości ,

Od 01.01.2018 spółka przyjęła że wartości niematerialne i prawne o jednostkowej wartości nieprzekraczającej 10.000 zł są jednorazowo spisywane w koszty amortyzacji.

3. Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o dokonane odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Do ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych w budowie zalicza się koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich finansowania i związane z nimi różnice kursowe. Koszty obsługi pomniejsza się o uzyskane przychody z nim związane.

4.Zaliczki na środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości kwoty opłaconej zaliczki tzn. w cenie nabycia. Do ceny nabycia dodaje się koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich finansowania i związane z nimi różnice kursowe.

5. Inwestycje długoterminowe

5.1 Inwestycje w nieruchomości i wartości niematerialne i prawne

Inwestycje w nieruchomości i wartości niematerialne i prawne wyceniane są według ceny rynkowej.

Skutki aktualizacji wartości inwestycji w nieruchomości i wartości niematerialnych i prawnych, jak również przychody i koszty związane z ich utrzymywaniem zalicza się do pozostałych przychodów/kosztów operacyjnych.

Na dzień bilansowy nie występowały.

5.2 Długoterminowe aktywa finansowe

Udziały lub akcje

w innych spółkach oraz inne inwestycje zaliczone do aktywów trwałych początkowo ujmuje się w cenie nabycia. Na dzień sprawozdawczy wycenia się je według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości według ceny nabycia.

Skutki przeszacowania inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych, powodujące wzrost ich wartości do poziomu cen rynkowych, zwiększają kapitał rezerwowy z aktualizacji wyceny .

Obniżenie wartości inwestycji uprzednio przeszacowanej do wysokości kwoty, o którą podwyższono z tego tytułu kapitał z aktualizacji wyceny, jeżeli kwota różnicy z przeszacowania nie była do dnia wyceny rozliczona, zmniejsza ten kapitał. W pozostałych przypadkach skutki obniżenia wartości inwestycji zalicza się do kosztów finansowych.

Wzrost wartości danej inwestycji bezpośrednio wiążący się z uprzednim obniżeniem jej wartości, zaliczonym do kosztów finansowych, ujmuje się do wysokości tych kosztów jako przychody finansowe

Na dzień bilansowy – wartość w cenie nabycia	3 129 350,00
Odpis aktualizujący	2 056 274,85
Wartość netto	1 073 075,15

5.3 Udziały lub akcje w spółkach podporządkowanych

Akcje i udziały wycenia się według ceny nabycia. W przypadku trwałej utraty lub wzrostu wartości, nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego, wartość udziałów i akcji pomniejsza się o odpis wyrażający trwałą utratę wartości. Skutki obniżenia wartości zalicza się do kosztów finansowych , a skutki wzrostu wartości poprzednio odpisanych, do przychodów finansowych.

Na dzień bilansowy nie występowały

6. Aktywa finansowe i zobowiązania finansowe (instrumenty finansowe)

6.1 Instrumenty finansowe

Instrumenty finansowe ujmowane są oraz wyceniane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. Nr 149 poz. 1674z późn. zm.).

Instrumentem finansowym jest każda umowa, która powoduje powstanie aktywa finansowego u jednej strony i zobowiązania finansowego lub instrumentu kapitałowego u drugiej strony.

Aktywa finansowe Spółka klasyfikuje do następujących kategorii:

- aktywa finansowe przeznaczone do obrotu,

- pożyczki udzielone i należności własne,
- aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności,
- aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.

Zobowiązania finansowe dzielone są na:

- zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu,
- pozostałe zobowiązania finansowe.

Podstawę dokonania klasyfikacji stanowi cel nabycia aktywów finansowych oraz ich charakter. Spółka określa klasyfikacje swoich aktywów finansowych przy ich początkowym ujęciu, a następnie poddaje ją weryfikacji na każdy dzień sprawozdawczy.

Na dzień bilansowy nie występowały

6.2 Aktywa finansowe

Aktywa finansowe wycenia się na moment ich ujęcia w księgach w wartości godziwej. Początkowa wycena powiększana jest o koszty transakcji. Koszty transakcyjne ewentualnego zbycia składnika aktywów nie są uwzględniane przy późniejszej wycenie aktywów finansowych, chyba że byłyby istotne. Składnik aktywów finansowych jest wykazywany w bilansie, gdy Spółka staje się stroną umowy (kontraktu), z której ten składnik aktywów finansowych wynika. Aktywa finansowe nabyte na rynku regulowanym wprowadza się do ksiąg na dzień ich nabycia.

Na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia, czy istnieją przesłanki wskazujące na utratę wartości składnika aktywów finansowych.

6.2.1 Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu

Składnik aktywów finansowych zalicza się do kategorii przeznaczonych do obrotu, jeżeli został nabyty w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z krótkoterminowych zmian cen oraz wahań innych czynników rynkowych albo krótkiego czasu trwania nabytego instrumentu, lub jeżeli stanowi część portfela, który generuje krótkoterminowe zyski lub też jest instrumentem pochodnym o dodatniej wartości godziwej. W Spółce do tej kategorii należą przede wszystkim instrumenty pochodne (Spółka nie stosuje rachunkowości zabezpieczeń)

Wbudowane instrumenty pochodne są oddzielane od umów i traktowane jak instrumenty pochodne, jeżeli wszystkie z następujących warunków są spełnione:

- charakter ekonomiczny i ryzyko wbudowanego instrumentu nie są ściśle związane z ekonomicznym charakterem i ryzykiem umowy, w którą dany instrument jest wbudowany,
- samodzielny instrument z identycznymi warunkami realizacji jak instrument wbudowany spełniałby definicję instrumentu pochodnego,
- instrument hybrydowy (złożony) nie jest wykazywany w wartości godziwej, a zmiany jego wartości godziwej nie są odnoszone w zysk/stratę netto (tj. instrument pochodny, który jest wbudowany w składnik aktywów finansowych lub zobowiązanie finansowe wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy, nie jest wydzielony).

Wbudowane instrumenty pochodne są wykazywane w analogiczny sposób jak samodzielne instrumenty pochodne.

Aktywa zaliczone do kategorii przeznaczonych do obrotu wyceniane są na każdy dzień bilansowy w wartości godziwej, a wszelkie zyski lub straty odnoszone są w przychody lub koszty finansowe. Wartość godziwą pochodnych instrumentów finansowych ustala się w oparciu o wyceny przeprowadzone przez banki realizujące transakcje. Wartość godziwą pozostałych aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu ustala się, stosując odpowiednie techniki wyceny, które obejmują: wykorzystanie cen niedawno zawartych transakcji lub cen

ofertowych, porównanie do podobnych instrumentów, modele wyceny opcji. Wartość godziwą instrumentów dłużnych stanowią przyszłe przepływy pieniężne zdyskontowane bieżącą rynkową stopą procentową właściwą dla podobnych instrumentów.

6.2.2 Pożyczki udzielone i należności własne

Do pożyczek udzielonych i należności własnych zalicza się – niezależnie od terminu ich wymagalności (zapłaty) – aktywa finansowe powstałe na skutek wydania bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środków pieniężnych. Do pożyczek udzielonych i należności własnych zalicza się także obligacje i inne dłużne instrumenty finansowe nabyte w zamian za wydane bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środki pieniężne, jeżeli z zawartego kontraktu jednoznacznie wynika, że zbywający nie utracił kontroli nad wydanymi instrumentami finansowymi. Pożyczki udzielone i należności własne, które Spółka przeznacza do sprzedaży w krótkim terminie, zalicza się do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu.

Do pożyczek udzielonych i należności własnych nie zalicza się nabytych pożyczek ani należności, a także wpłat dokonanych przez Spółkę w celu nabycia instrumentów kapitałowych nowych emisji, również wtedy, gdy nabycie następuje w pierwszej ofercie publicznej lub w obrocie pierwotnym, a w przypadku praw do akcji – także w obrocie wtórnym.

Pożyczki udzielone i należności własne wycenia się według zamortyzowanego kosztu przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej.

Do tej kategorii Spółka zalicza głównie depozyty bankowe jak również udzielone pożyczki i nabyte, nienotowane instrumenty dłużne.

Należności

Należności wycenia się w kwotach wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny (po pomniejszeniu o odpisy aktualizujące).

Należności wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Różnice kursowe od należności wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny i przy zapłacie zalicza się odpowiednio: ujemne do kosztów finansowych i dodatnie do przychodów finansowych. W uzasadnionych przypadkach odnosi się je do kosztu wytworzenia produktów, usług lub ceny nabycia towarów, a także wytworzenia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (odpowiednio na zwiększenie lub zmniejszenie tych kosztów).

- a) Należności wyrażone w walucie polskiej ujmuje się w ciągu roku obrotowego w księgach rachunkowych według wartości nominalnej z dni ich powstania, tj. w kwotach brutto (razem z podatkiem VAT naliczonym). Na dzień bilansowy należności i zobowiązania (w tym również z tytułu pożyczek) wykazuje się w kwocie wymagającej zapłaty.

W przypadku należności wynikających z udzielonych pożyczek ujmuje się je powiększone o naliczone odsetki wynikające z umowy. Na dzień bilansowy dokonuje się naliczenia odsetek od pożyczek, nawet wtedy gdy termin płatności jeszcze nie zapadł. W ciągu roku obrotowego należności i zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się w wartości nominalnej przeliczonej na złote polskie.

Należności wątpliwe wycenia się po uwzględnieniu odpisu aktualizacyjnego. Odpisy te dokonywane są wg następujących zasad:

- 100% odpis tworzy się na:
należności z umów rozwiązanych oraz skierowanych na drogę sądową
- 75% odpis tworzy się na należności z umów czynnych (po uwzględnieniu

kaucji).

6.2.3 Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności

Aktywa finansowe utrzymywane do upływu terminu wymagalności są to niezakwalifikowane do pożyczek udzielonych i należności własnych aktywa finansowe, dla których zawarte kontrakty ustalają termin wymagalności spłaty wartości nominalnej oraz określają prawo do otrzymania w ustalonych terminach korzyści ekonomicznych, na przykład oprocentowania, w stałej lub możliwej do ustalenia kwocie, pod warunkiem że Spółka zamierza i może utrzymać te aktywa do czasu, gdy staną się one wymagalne. Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności wyceniane są na każdy dzień sprawozdawczy w zamortyzowanym koszcie z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej.

Na dzień bilansowy aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności w Spółce nie wystąpiły.

6.2.4 Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży są to instrumenty finansowe niezaliczone do żadnej z pozostałych kategorii.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży zalicza się do aktywów trwałych, o ile nie istnieje zamiar zbycia inwestycji w ciągu 1 roku od dnia bilansowego lub do aktywów obrotowych – w przeciwnym wypadku. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży wyceniane są na każdy dzień sprawozdawczy w wartości godziwej, a zyski i straty (z wyjątkiem strat z tytułu utraty wartości) ujmowane są w przychodach i kosztach finansowych. W przypadku oprocentowanych instrumentów dłużnych zaliczonych do tej kategorii część odsetkowa ustalona przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej jest odnoszona bezpośrednio do rachunku zysków i strat.

Na dzień bilansowy do aktywów przeznaczonych do obrotu Spółka zaliczyła :

- a) Pożyczki udzielane i należności własne:
 - pożyczki nie występują,
 - należności własne (handlowe i pozostałe) **2 020 124,03 zł**
 - inne krótkoterminowe aktywa finansowe (białe certyfikaty) **188 612,17 zł**
 - środki pieniężne **63 911 821,17 zł**

6.3 Zobowiązania finansowe

Zobowiązania finansowe wycenia się na moment ich ujęcia w księgach w wartości godziwej. W początkowej wycenie uwzględniane są koszty transakcji. Koszty transakcyjne wyzbycia się (wypełnienia) składnika zobowiązań finansowych nie są uwzględniane przy późniejszej wycenie tych zobowiązań, chyba że byłyby istotne. Składnik zobowiązań finansowych jest wykazywany w bilansie, gdy Spółka staje się stroną umowy (kontraktu), z której to zobowiązanie finansowe wynika.

6.3.1 Zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu

Zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu są to zobowiązania, które stanowią pochodne instrumenty finansowe (Spółka nie stosuje rachunkowości zabezpieczeń) lub zobowiązania do dostarczenia pożyczonych papierów wartościowych oraz innych instrumentów finansowych, w przypadku zawarcia przez Spółkę umowy sprzedaży krótkiej. Zobowiązania zaliczone do zobowiązań finansowych wycenianych w wartości godziwej wyceniane są na każdy dzień sprawozdawczy w wartości godziwej, a wszelkie zyski lub straty odnoszone są w przychody lub koszty finansowe. Wyceny instrumentów pochodnych w wartości godziwej dokonuje się na dzień bilansowy w oparciu o wyceny przeprowadzone przez banki realizujące transakcje. Wartość godziwą instrumentów dłużnych stanowią przyszłe przepływy pieniężne zdyskontowane bieżącą rynkową stopą procentową właściwą dla podobnych instrumentów.

W Spółce do zobowiązań finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy należą przede wszystkim instrumenty pochodne o ujemnej wartości godziwej.

Na dzień bilansowy nie występowały.

6.3.2 Instrumenty pochodne

6.3.2.1 Uznawanie i wycena instrumentów pochodnych w bilansie

Instrumenty pochodne ujmowane są w księgach, w momencie gdy Spółka staje się stroną umowy. W przypadku instrumentów nabytych instrumenty te ujmowane są jako aktywa finansowe w wartości początkowej, którą stanowi cena nabycia danego instrumentu. W przypadku instrumentów wystawionych instrumenty ujmowane są w zobowiązaniach finansowych, w wysokości ceny sprzedaży danego instrumentu.

Na dzień bilansowy instrumenty pochodne wyceniane są w bilansie do wartości godziwej. Instrumenty pochodne o wartości godziwej większej od zera są aktywami finansowymi i wykazywane są w aktywach finansowych, zaś instrumenty o ujemnej wartości godziwej stanowią zobowiązania finansowe i wykazywane są w zobowiązaniach finansowych.

6.3.2.2 Wartość godziwa

Oszacowana wartość godziwa odpowiada kwocie możliwej do uzyskania lub koniecznej do zapłaty w celu zbycia pozycji otwartych na dzień bilansowy.

6.3.2.3 Ujęcie skutków zmian wartości godziwej i zysków lub strat z realizacji instrumentu

Ujęcie skutków zmian wartości godziwej bądź zysków i strat z realizacji instrumentów pochodnych zależy od ich przeznaczenia. Instrumenty dzielą się na instrumenty zabezpieczające oraz instrumenty przeznaczone do obrotu. Ujęcie instrumentów przeznaczonych do obrotu opisano w 4.2.5.1 i 4.2.5.5. W grupie instrumentów zabezpieczających wyróżniane są instrumenty zabezpieczające wartość godziwą i instrumenty zabezpieczające przyszłe przepływy środków pieniężnych.

6.3.2.4 Ujęcie zabezpieczających instrumentów pochodnych

Zabezpieczenie, dla celów rachunkowości, oznacza wyznaczenie jednego lub kilku instrumentów zabezpieczających, tak aby zmiana ich wartości godziwej kompensowała w całości lub w części zmianę wartości godziwej zabezpieczanej pozycji lub przyszłych przepływów środków pieniężnych z jej tytułu.

6.3.2.5 Instrumenty zabezpieczające wartość godziwą

Instrument pochodny zabezpieczający wartość godziwą to taki instrument, który służy ograniczeniu ryzyka zmian wartości godziwej ujętego w bilansie składnika aktywów lub zobowiązań (bądź jego części) i można go przypisać konkretnemu rodzajowi ryzyka związanemu z tym składnikiem.

Zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej wskutek wyceny instrumentu zabezpieczającego wartość godziwą na dzień bilansowy odnoszone są jako koszty lub przychody finansowe w rachunek zysków i strat w okresie, w którym powstały.

Jednocześnie zysk lub strata z zabezpieczanej pozycji, które można przypisać zabezpieczanemu ryzyku, korygują wartość bilansową zabezpieczanej pozycji oraz są niezwłocznie ujmowane w rachunku zysków i strat.

Na dzień bilansowy nie występowały

6.3.2.6 Instrumenty zabezpieczające przepływy środków pieniężnych

Instrument zabezpieczający przepływy środków pieniężnych służy ograniczeniu zmienności przepływu środków pieniężnych i można go przypisać konkretnemu rodzajowi ryzyka związanemu z ujętym w bilansie składnikiem aktywów lub zobowiązań, uprawdopodobnionym przyszłym zobowiązaniem lub z prognozowaną przyszłą transakcją.

Zabezpieczeniem przepływów środków pieniężnych jest również zabezpieczenie wiążącego przyszłego zobowiązania.

Zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej instrumentu zabezpieczającego przepływy pieniężne ujmowane są w odrębnej pozycji kapitałów własnych w takiej części, w jakiej dany instrument stanowi efektywne zabezpieczenie związanej z nim pozycji zabezpieczanej. Część nieefektywną odnosi się w rachunek zysków i strat.

Jeżeli poddane zabezpieczeniu przyszłe zobowiązanie lub prognozowana transakcja prowadzą do ujęcia w bilansie składnika aktywów lub zobowiązań, wówczas w chwili ujęcia tego składnika związane z nim zyski i straty, które uprzednio ujęte zostały bezpośrednio w kapitale własnym, są usuwane z tej pozycji i uwzględnione w cenie nabycia lub innej wartości bilansowej danego składnika aktywów lub zobowiązania. Zyski lub straty powstałe na instrumencie zabezpieczającym odnoszone są w rachunek zysków i strat w momencie, gdy dany zabezpieczany składnik aktywów i zobowiązań wpływa na rachunek zysków i strat.

Na dzień bilansowy nie występowały

6.3.2.7 Wycofanie wyznaczenia instrumentu jako zabezpieczenie

Spółka zaprzestaje ujmowania instrumentów pochodnych jako zabezpieczających, jeżeli instrument pochodny wygaśnie, zostanie sprzedany, wypowiedziany lub zrealizowany lub jeżeli Spółka wycofa wyznaczenie danego instrumentu jako zabezpieczenie. Spółka może podjąć decyzję o ustanowieniu dla danego instrumentu pochodnego nowego powiązania

zabezpieczającego, dokonać zmiany przeznaczenia instrumentu pochodnego bądź wyznaczyć go do zabezpieczenia innego rodzaju ryzyka.

Wówczas dla zabezpieczeń przepływów środków pieniężnych zyski lub straty powstałe w okresach określonych poprzez wyżej wymienione działania pozostają w kapitałach aż do momentu, w którym zabezpieczana pozycja wpływa na rachunek zysków i strat.

Jeśli zabezpieczenie wiążącego przyszłego zobowiązania lub prognozowanej przyszłej transakcji przestanie funkcjonować, ponieważ pozycja zabezpieczana przestała spełniać definicję wiążącego przyszłego zobowiązania, bądź też ze względu na zaistniałe prawdopodobieństwo, że planowana transakcja nie zostanie zawarta, wówczas zysk lub strata netto ujęta w kapitałach zostaje natychmiast przeniesiona do rachunku zysków i strat.

Zysk lub strata z instrumentu zabezpieczającego odpowiadająca części stanowiącej skuteczne zabezpieczenie ujmowana jest w rachunku zysków i strat w tej samej pozycji co transakcja zabezpieczana. Zasada ta stosowana jest analogicznie dla ujęcia odpowiednich przepływów w sprawozdaniu z przepływów środków pieniężnych.

Zysk lub strata z handlowych instrumentów pochodnych ujmowana jest odpowiednio w przychodach lub kosztach finansowych, zaś odpowiednie przepływy w działalności operacyjnej.

Pozostałe zobowiązania finansowe:

- pozostałe zobowiązania (handlowe i pozostałe) – **14 178 688,14 zł**

7.Środki pieniężne wykazuje się w wartości nominalnej.

Wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

- kredyty bankowe ujmuje się w księgach rachunkowych w kwocie wymagającej zapłaty, tj. łącznie z odsetkami, jeżeli nawet termin ich płatności na ten dzień jeszcze nie zapadł,
- środki pieniężne w walutach obcych ujmuje się w księgach rachunkowych na bieżąco, w wartości nominalnej przeliczonej na złote polskie według kursu zakupu lub sprzedaży ustalonego przez bank, z którego usług dana spółka korzysta; wartość waluty na koniec roku obrotowego ustala się według średniego kursu ustalonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- różnice kursowe dodatnie zalicza się do przychodów finansowych, natomiast różnice kursowe ujemne zalicza się do kosztów finansowych.

8.Rozliczenia międzyokresowe kosztów czynne

dokonywane są, jeżeli koszty poniesione dotyczą przyszłych okresów sprawozdawczych.

W tej pozycji ujmowana jest nadwyżka przychodów zarachowanych nad zafakturowanymi z tytułu realizacji kontraktów długoterminowych.

9.Należne wpłaty na kapitał podstawowy to zadeklarowane, lecz nie wniesione wkłady kapitałowe. Ujmowane są według wartości określonej w umowie lub statucie.

10. Udziały lub akcje własne to nabyte aktywa od udziałowców/akcjonariuszy w celu ich umorzenia bądź zbycia. Ujmuje się je w księgach w cenie nabycia.

11. Kapitały (fundusze) własne ujmuje się w księgach rachunkowych w wartości nominalnej według ich rodzajów i zasad określonych przepisami prawa, statutu lub umowy spółki.

- **Kapitał podstawowy** wykazany jest w wartości nominalnej zarejestrowanych akcji wykazuje się w wysokości określonej w statucie i wpisanej w rejestrze sądowym.

- **Kapitał zapasowy** tworzony jest z podziału zysku, przeniesienia z kapitału rezerwowego z aktualizacji wyceny oraz nadwyżki wartości emisyjnej akcji powyżej ich wartości nominalnej pomniejszonej o koszty tej emisji. Pozostała część kosztów emisji zaliczana jest do kosztów finansowych. Zasady tworzenia kapitału zapasowego są zgodne ze statutem spółki

- **Kapitał rezerwowo z aktualizacji wyceny** zwiększają również skutki przeszacowania inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych powodujące wzrost ich wartości do poziomu cen rynkowych. Kapitał z aktualizacji wyceny zmniejszają, do wysokości kwoty, o którą podwyższono z tego tytułu kapitał z aktualizacji wyceny, skutki obniżenia wartości inwestycji uprzednio przeszacowanej, jeżeli kwota różnicy z przeszacowania nie była rozliczona do dnia wyceny. Skutki obniżenia wartości inwestycji w części przekraczającej utworzoną uprzednio część kapitału z aktualizacji zalicza się w koszty finansowe okresu sprawozdawczego.

12. Rezerwy

Rezerwy to zobowiązania, których termin wymagalności lub kwota nie są pewne. Rezerwy tworzy się zgodnie z obowiązkiem prawnym lub zwyczajowo oczekiwanym obowiązkiem handlowym, to jest wtedy, gdy występuje na tyle duże prawdopodobieństwo, że zajdzie konieczność wywiązania się spółki z ciężącego na niej obowiązku, a koszty lub straty wymagające poniesienia dla wywiązania się z tego obowiązku są na tyle znaczące, że ich nieuwzględnienie w wyniku finansowym tego okresu, w którym obowiązek powstał, spowodowałoby istotne zniekształcenie obrazu sytuacji majątkowej, finansowej i wyniku finansowego spółki

Rezerwy zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych, zależnie od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą.

Rezerwy tworzone są na poniższe tytuły:

- straty z transakcji gospodarczych w toku,
- udzielone gwarancje i poręczenia,
- skutki toczącego się postępowania sądowego i odwoławczego,
- przyszłe świadczenia pracownicze – nagrody jubileuszowe,
- odprawy emerytalno-rentowe,
- przyszłe zobowiązania związane z restrukturyzacją.

Rezerwy na przyszłe świadczenia pracownicze tworzone są na bazie memoriałowej w oparciu o niezależne obliczenia aktuarialne (z wyjątkiem rezerw na niewykorzystane urlopy wypoczynkowe).

W spółce na dzień bilansowy występowały następujące rezerwy na przyszłe świadczenia pracownicze:

- długoterminowe: **1 572 192,00 zł**
 - na nagrody jubileuszowe – 1 217 912,00 zł
 - na odprawy emerytalne, rentowe, pośmiertne – 354 280,00 zł
- krótkoterminowe: **1 114 994,83 zł**
 - na nagrody jubileuszowe – 366 992,00 zł
 - na odprawy emerytalne, rentowe, pośmiertne – 148 407,00 zł
- na niewykorzystane na dzień bilansowy urlopy 599 595,83 zł

13. Zobowiązania

Zobowiązania wycenia się na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty z wyjątkiem zobowiązań, których uregulowanie zgodnie z umową następuje przez wydanie innych niż środki pieniężne aktywów finansowych lub wymiany na instrumenty finansowe, które wycenia się według wartości godziwej.

Jeżeli termin wymagalności przekracza jeden rok od daty bilansowej, salda tych zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań z tytułu dostaw i usług, wykazuje się jako długoterminowe. Pozostałe części sald wykazywane są jako krótkoterminowe.

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Różnice kursowe dotyczące zobowiązań wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny i przy uregulowaniu zalicza się odpowiednio: ujemne do kosztów finansowych i dodatnie do przychodów finansowych. W uzasadnionych przypadkach odnosi się je do kosztu wytworzenia produktów, usług lub ceny nabycia towarów, a także wytworzenia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.

14. Inne rozliczenia międzyokresowe

a) Rozliczenia międzyokresowe kosztów bierne dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy. Na dzień bilansowy nie występowały.

b) Rozliczenia międzyokresowe przychodów bierne dokonywane z zachowaniem zasady ostrożności obejmują w szczególności:

- środki pieniężne otrzymane na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, w tym także środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych, jeżeli stosownie do innych ustaw nie zwiększają one kapitałów (funduszy) własnych. Zaliczone do rozliczeń międzyokresowych przychodów kwoty zwiększają stopniowo pozostałe przychody operacyjne, równoległe do odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych lub kosztów prac rozwojowych sfinansowanych z tych źródeł,
- ujemną wartość firmy,
- nadwyżka zafakturowanych przychodów nad zarachowanymi dotycząca kontraktów długoterminowych
- równowartość otrzymanych lub należnych od kontrahentów środków z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w następnych okresach sprawozdawczych

Zaliczki otrzymane na dostawy Spółka prezentuje w bilansie w „Zobowiązaniach krótkoterminowych wobec pozostałych jednostek — zaliczki otrzymane na dostawy.

15. Wycena transakcji w walutach obcych

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmują się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia odpowiednio po kursie:

- 1) faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji — w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań;
- 2) średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień — w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa w pkt 1, a także w przypadku pozostałych operacji.

Na dzień bilansowy wycenia się wyrażone w walutach obcych:

- 1) składniki aktywów (z wyłączeniem udziałów w spółkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności) i pasywów — po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) gotówkę znajdującą się w spółkach prowadzących kupno i sprzedaż walut obcych — po kursie, po którym nastąpił jej zakup, jednak w wysokości nie wyższej od średniego kursu ogłoszonego na dzień wyceny dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Różnice kursowe dotyczące inwestycji długoterminowych wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny, rozlicza się z kapitałem (funduszem) z aktualizacji wyceny. Skutki przeszacowania inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych powodujące wzrost ich wartości do poziomu cen rynkowych zwiększają kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny. Skutki obniżenia wartości inwestycji w części przekraczającej utworzoną uprzednio część kapitału z aktualizacji zalicza się w koszty finansowe okresu sprawozdawczego.

Różnice kursowe dotyczące pozostałych aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień ich wyceny oraz przy zapłacie należności i zobowiązań w walutach obcych zalicza się do przychodów i kosztów finansowych, a w uzasadnionych przypadkach – do kosztu wytworzenia produktu lub ceny nabycia towaru, a także ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie lub wartości niematerialnych i prawnych.

16. Czynniki ryzyka finansowego oraz sposób zarządzania ryzykiem finansowym informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego

Działalność Spółki narażona jest na następujące rodzaje ryzyka finansowego:

16.1 Ryzyko utraty płynności

Spółka jest w nieznacznym stopniu narażona na ryzyko utraty płynności, rozumiane jako ryzyko utraty zdolności do regulowania zobowiązań w określonych terminach.

Spółka ogranicza ryzyko utraty płynności, korzystając głównie z gwarancji możliwości finansowania krótkoterminowego przez banki obsługujące spółkę.

16.2 Ryzyko kredytowe

Spółka jest narażona na ryzyko kredytowe rozumiane jako ryzyko, że wierzyciele nie wywiążą się ze swoich zobowiązań i tym samym spowodują poniesienie strat przez Spółkę. Zarząd stosuje politykę kredytową, zgodnie z którą ekspozycja na ryzyko kredytowe jest monitorowana na bieżąco. Ocena wiarygodności kredytowej jest przeprowadzana w stosunku

do wszystkich klientów wymagających kredytowania powyżej określonej kwoty. Dla zabezpieczenia majątkowego spółka stosuje w stosunku do nowych najemców powierzchni handlowych zabezpieczenie w postaci kaucji gotówkowej (w wysokości dwumiesięcznego czynszu netto), a po 2 latach w stosunku do najemców o wiarygodnej historii płatniczej weksel własny na sumę oznaczoną w wysokości dwumiesięcznego czynszu netto.

16.3 Ryzyko stopy procentowej

W roku 2023 spółka nie korzystała z kredytów bankowych.

16.4 Ryzyko cenowe

Spółka jest narażona na ryzyko cenowe rozumiane jako ryzyko zmian cen kupowanych usług i materiałów co może spowodować obniżenie wyniku finansowego spółki. Zarząd stosuje politykę cennikową polegającą na stałym monitorowaniu poziomu w/w cen i bieżącym korygowaniu cen sprzedawanych usług. Pozwalają na to zapisy w regulaminach wewnętrznych z którymi powiązane zasady ustalania stawek czynszowych w umowach najmu.

Część 3. Ustalenie wyniku finansowego

1. Przychody

Przychody ze sprzedaży obejmują niewątpliwie należne lub uzyskane kwoty netto ze sprzedaży, tj. pomniejszone o należny podatek od towarów i usług (VAT) ujmowane w okresach, których dotyczą. Przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów ujmuje się w rachunku zysków i strat, gdy znaczące ryzyko i korzyści wynikające z praw własności do produktów, towarów i materiałów przekazano nabywcy.

Do wyceny wartości sprzedanych usług stosuje się:

- stawki ustalone w cennikach (pojedyncze opłaty wjazdowe, abonamenty wielokrotnego wjazdu) i w umowach najmu gdzie wartość usługi ustala się na podstawie cennika oraz indywidualnej wyceny ,

Do wyceny wartości sprzedanych materiałów stosuje się:

- energia elektryczna i gaz- na podstawie uśrednionej ceny zakupu za okres miesięczny okres obliczeniowy,
- pozostałe materiały – na podstawie cen zakupu ,

W przypadku odsprzedaży stosowane metody rozchodu:

- przyjmuje się , że rozchód składnika aktywów wycenia się kolejno po cenach (kosztach) tych składników aktywów, które spółka najwcześniej nabyła (wytworzyła),

2. Koszty

Spółka prowadzi koszty w układzie rodzajowym. Koszt sprzedanych produktów, towarów i materiałów obejmuje koszty bezpośrednio z nimi związane oraz uzasadnioną część kosztów pośrednich. Materiały – przedmioty, których okres używania jest krótszy niż 1 rok księgowane są bezpośrednio w koszty, dotyczy to głównie materiałów biurowych, eksploatacyjnych i gospodarczych.

Na wynik finansowy Spółki wpływają ponadto:

- pozostałe przychody i koszty operacyjne pośrednio związane z działalnością Spółki w zakresie m.in. zysków i strat ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych, aktualizacji wyceny aktywów niefinansowych, utworzenia i rozwiązania rezerw na przyszłe ryzyko, kar, grzywien i odszkodowań, otrzymania lub przekazania darowizn,
- przychody finansowe z tytułu dywidend (udziałów w zyskach), odsetek, zysków ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi,
- koszty finansowe z tytułu odsetek, strat ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki ujemnych różnic kursowych nad dodatnimi.

3. Opodatkowanie

Wynik finansowy brutto korygują:

- bieżące zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych,
- zmiany stanu aktywów oraz rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego

Podatek odroczony — Spółka nie korzysta z uproszczeń określonych w art. 37 ust. 10 ustawy o rachunkowości pozwalających odstąpić od ustalania aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego.

3.1 Podatek dochodowy bieżący

Podatek dochodowy bieżący – Spółka

- podlega pod przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,
- nie podlega zwolnieniu z podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie art. 17 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Bieżące zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych są naliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi.

3.2 Podatek dochodowy odroczony

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do odliczenia w przyszłości spółka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, którego jest podatnikiem.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi

różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wykazywana w rachunku zysków i strat część odroczonego stanowi różnicę pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego. Rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, dotyczące operacji rozliczanych z kapitałem (funduszem) własnym, odnosi się na kapitał (fundusz) własny.

Spółka przyjęła zasadę niekompensowania aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego dochodowego.

Wysokość rezerwy i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego.

Część. 4. Ustalenia sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego

Sprawozdanie finansowe sporządzone zostało zgodnie z Załącznikiem nr 1 Ustawy o rachunkowości.

Przychody i koszty

Spółka sporządza rachunek zysków i strat w wariantcie porównawczym.

Rachunek przepływów pieniężnych

Rachunek przepływów pieniężnych sporządzono metodą pośrednią.